കാൻവാസിൽ
ഒരു കാട് വളർന്ന്
ആകാശത്തുലയുന്നു...
നക്ഷത്രപ്പൂക്കൾ ചുറ്റും പൊഴിയുന്നു...

ചിത്രകാരി

ഉറക്കമുണർന്ന് അയാളെത്തുമ്പോഴേക്കും ഫിസ, അവളുടെ കാൻവാസിൽ മഞ്ഞനിറങ്ങളുടെ ഒരു വിസ്മയം സൃഷ്ടിച്ചിരുന്നു. പല ദിശകളിലേക്ക് മാറിമാറിച്ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ബ്രഷിനോടൊപ്പം മഞ്ഞയുടെ പേരിട്ടു വിളിക്കാനാവാത്ത ചിലയനുഭവങ്ങൾ പച്ചകളുമായിടകലർന്നു.

വരയ്ക്കുമ്പോഴൊക്കെ ഹാഫിസ് പുറകിൽനിന്ന് തുറിച്ചുനോക്കുന്നതും അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതും അവൾക്ക് ഒട്ടും ഇഷ്ടമായിരുന്നില്ല.

"....നീയെന്താ വരച്ചുകൂട്ടണേ?"

അവളുടെ അനിഷ്ടങ്ങളറിയാമായിരുന്നിട്ടും അയാൾ ചോദിച്ചിരുന്നു.

"നാലഞ്ചു വരേം കുറിം ..... ദൊക്കെ ആർക്കാ പറ്റാത്തെ....?"

അങ്ങനെയൊക്കെയുള്ള അഭിപ്രായപ്രകടനങ്ങൾക്കൊടുവിൽ അവളുടെ നിശ്ശബ്ദത, എല്ലായ്പ്പോഴുമയാളെ തോല്പിച്ചുകളയും....

അതൊക്കെ പക്ഷേ, വർഷങ്ങൾക്കും മുമ്പാണ്. കല്യാണം കഴിഞ്ഞ് ഇവിടെയെത്തിയ സമയത്തുണ്ടായിരുന്ന ചില ജാടകൾ..

ഹാഫിസ് ഓർത്തു.

എല്ലാവരും കൂടുമ്പോഴും വർത്തമാനം പറഞ്ഞിരിക്കുമ്പോഴുമാവും അവളുടെ പെട്ടെന്നുള്ള എണീറ്റുപോക്ക്.

അല്ലെങ്കിൽ ശ്രദ്ധകാട്ടായ്മ.

എന്നിട്ട് ഒരു നോട്ടുബുക്ക് തുറന്ന് ചിലത് കുറിച്ചിടും...

പിന്നെ, തിരികെ വന്നാൽ വലിയ സന്തോഷമാണ്.

കുറിക്കുന്നതോ പോറിയിടുന്നതോ എന്തെന്ന് അയാളൊരിക്കലും ചോദിക്കാൻ പോയിട്ടില്ല. അവൾ കാണിച്ചിട്ടുമില്ല.

“കൂട്ടത്തിൽക്കൂടാൻ എന്താടാ ഓൾക്കൊരിത്..”, ഒരിക്കൽ ഉമ്മ ചോദിച്ചു....
“മറ്റ്ള്ളോരെക്കൊണ്ട് പറേപ്പിക്കാൻ ആളു കൂടുമ്പോ ഓൾടെ വരേം കുറീം..”

ആയിടെ ഒരിക്കൽ ഉമ്മയതങ്ങ് നേരിട്ട് പറയുകയും ചെയ്തു.

“അടുപ്പത്തെ പണി പഠിക്കാണ്ട് പറ്റൂല ഫിസേ...”

വെള്ളത്തിൽ കുതിർന്ന ബ്രഷ് പതിയെ കുടഞ്ഞ് അവളപ്പോൾ പറഞ്ഞു...
“ഞാൻ പണിയൊക്കെ തീർത്തിട്ടാ ഉമ്മാ...”

“അതുപോര...”

ഉമ്മ അവൾക്കു മുൻപിൽ വന്നുനിന്നു.

“അനക്ക് കലത്തപ്പം ചുടാനറിയ്യോ?”

“ഇല്ല...”

“ചുക്കപ്പം ചുട്ട്വോ യ്യ്?”

“ഇല്ല...”

“ബിരിയാണി വയ്ക്കോ?...”

അവളുടെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ നിന്നൂർജമെടുത്ത് ഒരു തോല്പിക്കലിന്റെ ഭാവത്തോടെ ഉമ്മ പറഞ്ഞു.

“അട്പ്പത്തെ പണി ഒരു കടലാ ഫിസേ... അതങ്ങട്ട് തീർന്നൂന്ന് പറയാമ്പറ്റ്യങ്ങനെ?.. അന്റെ പെയിന്റടി പോല ല്ലാത്... എന്നല്ല, ദൊന്നും പെണ്ണുങ്ങക്ക് പറ്റ്യേ പണ്യല്ല.... കുടുംബത്തെ ആണുങ്ങക്ക് വായ്ക്ക് രുചിയായി വല്ലതും വച്ചുണ്ടാക്കാ.. കുട്ട്യോൾടേം മക്കൾടേം കാര്യം നോക്കാ, അത്രന്നെ പെണ്ണുങ്ങക്ക് പറഞ്ഞ പണി... അല്ലെങ്കി, നാളെമൊതല് നമ്മക്കെല്ലാർക്കും ബടെയിര്ന്ന് ചിത്രം വരയ്ക്കാ... ആരും ഒന്നും തിന്നും കുടിക്കേം വേണ്ട...”

കൈകൾ ആയത്തിൽ വീശി, അവളുടെ വരകളിലേക്ക് പുച്ഛംപുരണ്ട ഒരു നോട്ടമെറിഞ്ഞ് ഉമ്മ കടന്നുപോകവേ, രണ്ടു കണ്ണുകളുടെ നനഞ്ഞ

നോട്ടം തന്നിലേക്കു പടരുന്നത് തീർത്തുമവഗണിച്ച്, അയാൾ നഖങ്ങൾക്കുള്ളിലെ ചെളിയടർത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

പിന്നെ കണ്ടിരുന്നേയില്ല കുറേക്കാലം, പല കോലങ്ങളിലുള്ള അവളുടെ ബ്രഷുകളും ചായങ്ങളും മിണ്ടാതിരുന്നുള്ള വരയും എഴുത്തും... എന്നിട്ടിപ്പോൾ, വരയ്ക്കാതെ വരയ്ക്കാതെ അവളൊക്കെയും മറന്നുപോയിരിക്കുമെന്ന ഹാഫിസിന്റെ കണ്ടെത്തലിനെ തീർത്തും തെറ്റിച്ച്, വീണ്ടുമതേ താളത്തിൽ, കൃത്യതയോടെ ബ്രഷ് ചലിപ്പിച്ച്...

"...പത്തുമണിക്ക് നിക്ക് ഒരിടത്ത് പോവാൻണ്ട്..." ഹാഫിസ്, ഒന്ന് മുരടനക്കി. ഫിസ ഒന്നും പറഞ്ഞില്ല.

അസഹ്യതയോടെ പിന്നെ, അതുമിതും തിരയുകയാണെന്നപോലെ മുറിയിലങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും രണ്ടുചാൽ നടന്ന്, ജനലൊന്നു തുറന്നടച്ച്, അലമാരയിൽ ചിലതു പരതി, അയാൾ അവളുടെ മുഖത്തേക്ക് ഒളികണ്ണിട്ടു.

പിന്നെ, കൈവിരലുകൾ ഒരേ വേഗത്തിൽ ചലിപ്പിച്ച് അവൾ തീർക്കുന്ന പുതിയ ചിത്രത്തിലേക്കും...

പച്ചയുടെയും മഞ്ഞയുടെയും കുറേയേറെ വരകൾ. അയാൾക്ക് ഒന്നും പിടികിട്ടിയതേയില്ല.

ഓരോ തവണ അവൾ ബ്രഷ് ചലിപ്പിക്കുമ്പോഴും തെളിഞ്ഞുവരുന്ന പുതിയ അനുഭവങ്ങൾ... അതല്ലാതെ...

ഫിസ അയാളെ നോക്കിയതേയില്ല.

അവളുടെ വീട് നിറയെ ചിത്രങ്ങളായിരുന്നു. പലതരത്തിലുള്ളവ, വലുപ്പങ്ങളിലുള്ളവ, നിറങ്ങളിലുള്ളവ...

തറവാടുവീടിന്റെ കോലായച്ചുമരിലും ഇരിപ്പുമുറിയിലുംകൂടി കണ്ടിരുന്നു, ചിലതൊക്കെ...

"...ഓള്, നന്നായി വരയ്ക്കും... പിന്നെ കൊറച്ച് എഴുത്തും വായനേം."
അവളുടെ ഉപ്പ പറഞ്ഞു.

"കല്യാണം ഒറപ്പിക്കാമ്പോവാന്നു പറേമ്പഴും അവള് പറയ്യേ, വര നിർത്തൂലാന്ന്..."

"അയ്നിപ്പൊ എന്താ... ഓള് വരച്ചോട്ടെ. ഓളെ കൈയോണ്ടല്ലേ?"

ഹാഫിസിന്റെ ഉപ്പ അലക്ഷ്യം പറഞ്ഞു.

"...നമ്മക്കെന്താ അതിന് പണി... ഓള് വരച്ചാ...?"

"ഫിസാന്നുവച്ചാ എന്താ അർഥം?"

ഇടയ്ക്കു കിട്ടിയ ഒരു നുറുങ്ങുനേരത്ത്, ഹാഫിസ് ചോദിച്ചു.

ഭംഗിയുള്ള ഒരു പെയിന്റിങ് അയാൾക്കു മുൻപിലേക്ക് നീക്കിവച്ച് അവൾ പറഞ്ഞു: "നോക്കൂ..."

മൂടൽമഞ്ഞു പടർന്ന പ്രകൃതി. ഇടയ്ക്ക് മായുന്ന മഞ്ഞിലൂടെ കടന്നുവരുന്ന തെളിവെയിലിൽ നരച്ച പച്ചയുടെ, മഞ്ഞയുടെ, ഇടയ്ക്ക് പൊട്ടിവിടർന്നൊരു ചുവപ്പു പൂവ്.

"...മൂടൽമഞ്ഞ്..."

അവൾ പറഞ്ഞു: "അതാണ് ഫിസാ..."

അയാൾക്കാകപ്പാടെ വിസ്മയം തോന്നി. ഒരിത്തിരി അപകർഷവും. ഇങ്ങനെയൊരു പെൺകുട്ടിയെ അയാളൊരിക്കലും പരിചയപ്പെട്ടിരുന്നില്ല.

വെറുതെ കലപില പറഞ്ഞുപോകുന്ന പെൺകൂട്ടങ്ങൾ, അവരുടെ ഉടുപ്പുകൾ, വളകിലുക്കങ്ങൾ, ഒളിനോട്ടങ്ങൾ... ഫാഷനെയും സിനിമകളെയുംകുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ... ആൺകുട്ടികളെക്കുറിച്ച്... ഇതിലപ്പുറം...

"മൂടൽമഞ്ഞ്..."

റബ്ബറിന്റെയും സ്വർണ്ണത്തിന്റെയും വിലകയറ്റിറക്കങ്ങൾ, നല്ല ഭക്ഷണം, ചിരിക്കാൻ വകതരുന്ന സിനിമ അതൊക്കെ അയാൾക്ക് താൽപര്യമുള്ള വിഷയങ്ങളാണ്. പക്ഷേ, ചിത്രങ്ങളും കവിതകളും...

"ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. നിന്റെ പെണ്ണിനെ, കണ്ണൂരുവച്ച്. ഇന്റർസോണിന്..."

സുഹൃത്ത് പറഞ്ഞു.

"....നന്നായി വരയ്ക്കുമായിരുന്നു. അവൾക്കുതന്നെയായിരുന്നു അന്ന് ഒന്നാംസ്ഥാനം. ആ വർഷം ചിത്രപ്രതിഭയുമായി. ഒരുപാടുപേർ അവളെ അഭിനന്ദിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടുണ്ട്."

കുസൃതിയോടെ ഹാഫിസിന്റെ മുഖത്തേക്ക് പാളിനോക്കി അവൻ പറഞ്ഞു.

"...അവൾടെ കൈവിരലുകൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ നീ...?"

ഇവനിതെന്താണ് പറയാൻ പോകുന്നതെന്ന് ആശങ്കപ്പെട്ടും അസഹിഷ്ണുതയോടെയും ഹാഫിസ് പറഞ്ഞു: "ഇല്ല..."

"...ദൈവം തൊട്ട കൈവിരലുകൾ... അഭിപ്രായം എന്റേതല്ല ഹാഫീ... അന്ന്, ഞങ്ങടെയൊക്കെ ചിത്രങ്ങൾ കാണാൻ ആർട്ടിസ്റ്റ് മാധവൻ സാർ വന്നിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാത്രല്ലാ, അത്യാവശ്യം വാക്കുംണ്ടെന്ന് തോന്നുന്നു കക്ഷീടെ കൈയില്... പക്ഷേ, ഭയങ്കര സൈലന്റ് ആയിരുന്നു എപ്പോഴും. എക്സ്ട്രീമ്ലി സൈലന്റ്... എന്നിട്ടോ, ദൈവമേ, ആ കലാകാരിയാണ് ഈ കച്ചോടക്കാരന്റെ മൂക്കുകയറിൽ..."

കുസൃതിയോടെ, ആകുലത ഭാവിച്ച്, അവൻ നെഞ്ചോട് കൈചേർത്തു. ഒക്കെയും തമാശയായിക്കരുതാൻ ശ്രമിച്ചെങ്കിലും ഹാഫിസിന് പെരുവിരൽതൊട്ട് ഒരു ചൂട് അരിച്ചുകയറുന്നതായിത്തോന്നി. അത് മൂർധാവിൽ തൊട്ടുനിൽക്കുംവരെ വല്ലാത്തൊരു പുകച്ചിൽ.

ഫിസയുടെ ബ്രഷിപ്പോൾ ഒരു കാടു തീർക്കുകയാണ്. കാൻവാസിൽ, മഞ്ഞപ്പച്ചകളുടെ മാത്രം കാട്. ഇടയ്ക്ക്, അവ്യക്തമായൊരു വഴി, കാടങ്ങനെ പടർന്നുപടർന്ന്...

"മോനെവിടെ?"

അവനുണരാൻ നേരമായില്ലെന്നറിഞ്ഞുകൊണ്ടുതന്നെ അയാൾ ചോദിച്ചു. ചോദ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം ശരിക്കറിഞ്ഞെന്നപോലെ, ഫിസ അത് കേട്ടതായി ഭാവിച്ചില്ല. ബ്രഷിന്റെ ഗതിവേഗങ്ങളിലേക്ക് മാത്രം സാകൂതം നോക്കി തുടർന്നു.

ഹാഫിസ് പൊടുന്നനേ അവളുടെ കൈവിരലുകളിലേക്ക് നോക്കിപ്പോയി. നീണ്ടു നേർത്ത കൈവിരലുകൾ... ദൈവം തൊട്ടവ...

പൊടുന്നനേ ഒരസ്വാസ്ഥ്യം എന്തിനെന്നില്ലാതെ അയാളെ മൂടാൻ തുടങ്ങി.

അസഹ്യതയോടെ വരാന്തയിലേക്കിറങ്ങി, അന്നത്തെ പത്രമെടുത്ത് നിവർത്തുമ്പോഴും അയാളുടെ ചിന്ത അവളുടെ കാൻവാസിനെക്കുറിച്ചായിരുന്നു.

എന്തിനെന്നില്ലാതെ, അയാളെ വല്ലാതെ അലോസരപ്പെടുത്തിയിരുന്ന, അപകർഷപ്പെടുത്തിയിരുന്ന അവളുടെ വര...

ഇടയ്ക്കൊരിക്കൽ അവളുടെ ചിത്രങ്ങൾ കാണാനും എന്തൊക്കെയോ വിവരങ്ങൾ തിരക്കാനുമായി ആരോ ചിലർ വന്നുപോയി.

"...ഒരെക്സിബിഷൻ നല്ലൊരു വഴി തുറന്നുതന്നേക്കും..." അവർ പറഞ്ഞു. ഫിസ, നല്ല ഉത്സാഹത്തിലായിരുന്നു. ഒരു താക്കീതുപോലെ അവനെ നോക്കി

ഉപ്പ കടന്നുപോകവേ, ഹാഫിസ് അവസാനമെന്നോണം അവളോടു പറഞ്ഞു:
“ഒരു പണ്ടാരോം വേണ്ട...”

അവൾ പ്രതികരിച്ചില്ല.

ഇപ്പോഴെന്നപോലെ നിശ്ശബ്ദമായി. അങ്ങനെയങ്ങ് പൊയ്ക്കളഞ്ഞു.

ഈ മിണ്ടാതിരിക്കലാണ് ഏറെ വെറുപ്പിക്കണത്. ഹാഫിസ് മനസ്സിൽ പറഞ്ഞു.

“...ചിത്രം വരയുന്നോരു മിണ്ടാറില്ലേ? മിണ്ട്യാ വര തെറ്റ്വോ?”

അയാൾ അവളോടു ചോദിച്ചു. “ഇതിന് അഹങ്കാരംന്നാ പറയാ... വല്ല്യാളുകളി...”

“ഒരു ചായ വേണം നിയ്ക്ക്...”

“ഒരു ചായ...”

അയാൾ നിയന്ത്രണമറ്റൊരൊച്ചയിൽ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

പിന്നെ അവളുടെ കൈയിലെ ബ്രഷ് ഒരൊറ്റത്തട്ടിന് തെറിപ്പിച്ചുകളഞ്ഞു. കാടിന്റെ പച്ചയിൽ അങ്ങിങ്ങ് ചില നിറങ്ങൾ പടർന്നു. ഒരു ചേർച്ചയുമില്ലാത്തവ.

നിർന്നിമേഷയായി കുറച്ചിട അത് നോക്കിനിന്ന അവൾ പിന്നെ പതിയെ മുറിവിട്ടിറങ്ങി. ഡൈനിംഗ് ടേബിളിനരികിലേക്ക് നീങ്ങി. അവൾക്കു പിറകെ കിതച്ചെത്തിയ അയാൾക്കു മുന്നിലേക്ക് നീക്കിവച്ച് അടച്ചുവച്ച പാത്രങ്ങൾ തുറന്നു.

മേശപ്പുറത്ത്, അയാൾക്കേറെയിഷ്ടമായിരുന്ന പത്തിരിയും തേങ്ങാപ്പാലും നേരത്തേയൊരുക്കി. ചൂടാറാതെയടച്ചു വച്ചിരുന്നു.

ഫ്ലാസ്ക് തുറന്ന് ചായ പകരവേ, തുള്ളികൾ വീണ് അവളുടെ കൈയിലെ മഞ്ഞച്ചായം ഇളകിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

അയാൾ അവളുടെ കൈവിരലുകളിലേക്കാണ്ടു നോക്കി. ദൈവം തൊട്ട കൈവിരലിൽ അപൂർണ്ണമായൊരു ചിത്രത്തിന്റെ മഞ്ഞപ്പച്ചച്ചായങ്ങൾ അപ്പോഴും പറ്റിനിന്നിരുന്നു. നിശ്ശബ്ദമായൊരു കരച്ചിലോടെ, അവൾ കൈകഴുകാൻ തുടങ്ങി.

അനന്തപത്മനാഭന്റെ മരക്കുതിരകൾ

(ഷാഹിന ഇ. കെ.)

കലാവിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾ ലഭിക്കുന്ന ആഹ്ലാദാനുഭൂതികൾ ഫിസ എന്ന കഥാപാത്രത്തിന് അനുഭവിക്കാൻ കഴിയുന്നുണ്ടോ? **ചർച്ചചെയ്യുക.**

"അയാൾ അവളുടെ കൈവിരലുകളിലേക്കാണ്ടു നോക്കി. ദൈവം തൊട്ട കൈവിരലിൽ അപൂർണ്ണമായൊരു ചിത്രത്തിന്റെ മഞ്ഞപ്പച്ചച്ചായങ്ങൾ അപ്പോഴും പറ്റിനിന്നിരുന്നു. നിശ്ശബ്ദമായൊരു കരച്ചിലോടെ, അവൾ കൈ കഴുകാൻ തുടങ്ങി." കഥാന്ത്യം നൽകുന്ന സൂചനകൾ എന്തെല്ലാമാണ്? **നിരീക്ഷണങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക.**

"വരയ്ക്കാതെ വരയ്ക്കാതെ അവളൊക്കെയും മറന്നുപോയിരിക്കും."

വരയ്ക്കാതെ എന്ന പദം ആവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വാക്യത്തിന് ആശയപരമായി എന്തെങ്കിലും മേന്മ ലഭിക്കുന്നുണ്ടോ? ഇത്തരം കൂടുതൽ ഉദാഹരണങ്ങൾ കണ്ടെത്തി **പ്രയോഗഭംഗി വിവരിക്കുക.**

- "വെള്ളത്തിൽ കുതിർന്ന ബ്രഷ് പതിയെ കുടഞ്ഞ് അവളപ്പോൾ പറഞ്ഞു: "ഞാൻ പണിയൊക്കെ തീർത്തിട്ടാ ഉമ്മാ..."
- "കല്യാണം ഒറപ്പിക്കാമ്പോവാന്നു പറേമ്പഴും അവള് പറയ്യേ, വര നിർത്തൂലാന്ന്..."

മുകളിൽ നൽകിയ കഥാസന്ദർഭങ്ങളും കഥയും വിശകലനം ചെയ്ത് ഫിസ എന്ന **കഥാപാത്രത്തെ നിരൂപണം ചെയ്യുക.**

'ചിത്രകാരി'യിലെ ചിത്രങ്ങൾ കഥയുടെ ഭാവതലത്തെ ആവിഷ്കരിക്കുന്നതിന് എത്രത്തോളം പര്യാപ്തമാണ്? **പരിശോധിക്കുക.**

"അട്പ്പത്തെ പണി ഒരു കടലാ ഫിസേ... അതങ്ങട്ട് തീർന്നൂന്ന് പറയാമ്പറ്റ്യങ്ങനെ?... അന്റെ പെയിന്റടി പോല ല്ലാത്... എന്നല്ല, ദൊന്നും പെണ്ണുങ്ങക്ക് പറ്റ്യേ പണ്യല്ല."

(ചിത്രകാരി)

"സമ്മേളനത്തിനു കവിത വായിച്ച പെങ്കുട്ട്യെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടൂന്ന് പറഞ്ഞതിന് ഇവിടെ വലിയ പുകിലായിരുന്നൂത്രേ... എന്താ ശര്യല്ലേ? എന്തിനാ പാട്ടും കഥേം? അമ്മ പറേണത് പോലെ, പെണ്ണായാൽ ചോറും കറിയും വയ്ക്കണം, പെറണം..."

(ഓർമ്മയുടെ ഞരമ്പ് - കെ. ആർ. മീര)

മുകളിൽ നൽകിയ രചനാസന്ദർഭങ്ങളിൽ തെളിയുന്നതുപോലുള്ള അവസ്ഥകൾ സമൂഹത്തിൽ ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടോ? **ചർച്ച സംഘടിപ്പിക്കുക.**